

ΣΤΕ 3521/2017 [Παράνομη εγκατάσταση δραστηριότητας χαμηλής όχλησης σε απόσταση μικρότερη των 500 μ. από τα όρια οικισμού προϋφιστάμενου του 1923]

Περίληψη

-Για τους προϋφιστάμενους του 1923 οικισμούς εξακολουθεί να ισχύει η διάταξη της παραγράφου ί του άρθρου 9 του π.δ. της 2.3-13.3.1981, η οποία απαγορεύει την ανέγερση και την λειτουργία οχλουσών επαγγελματικών εγκαταστάσεων εντός των ορίων των οικισμών αυτών, αλλά και εκτός αυτών, σε απόσταση τουλάχιστον 500 μέτρων περιμετρικά των ορίων τους. Η ρύθμιση δε αυτή δεσμεύει όλες τις διοικητικές αρχές που είναι αρμόδιες για τη χορήγηση αδειών και εγκρίσεων σχετικά με τη λειτουργία μιας μονάδας.

-Το βιοτεχνικό κτίριο στο οποίο λειτουργεί η επίδικη μονάδα βρίσκεται εντός της περιμετρικής ζώνης των 500 μέτρων από τα όρια του οικισμού Μύτικα Χαλκίδος. Εφόσον η επίδικη μονάδα, καίτοι περιλαμβάνεται στις δραστηριότητες χαμηλής οχλήσεως, ενόψει των κριθέντων με την απόφαση 3218/2010 της Ολομέλειας του Δικαστηρίου, εμπίπτει στην απαγόρευση της παρ. 1 του άρθρου 9 του π.δ/τος της 2.3-13.3.1981, η διάταξη δε του άρθρου 39 παρ. 1 περ. β' του ν. 3325/2005, με την οποία καταργήθηκε η ως άνω παράγραφος 1 του άρθρου 9 του π.δ/τος της 2-13.3.1981, είναι ανίσχυρη και σύμφωνα με τα προσκομισθέντα στην Διοίκηση στοιχεία σε σχέση με την απόσταση της επίδικης μονάδας από τον οικισμό, η προσβαλλόμενη πράξη δεν αιτιολογείται νομίμως ως προς το ζήτημα αυτό της αποστάσεως της εγκαταστάσεως σε σχέση με τον οικισμό διότι, η Διοίκηση δεν εξέτασε, όπως όφειλε, αν η εν λόγω μονάδα βρίσκεται σε απόσταση μικρότερη των 500 μέτρων από τα όρια του οικισμού, δοθέντος, μάλιστα, ότι η άσκηση της δραστηριότητας αυτής σε απόσταση 500 μέτρων περιμετρικώς των ορίων του οικισμού δεν προβλέπεται, από κάποιο εργαλείο χωροταξικού σχεδιασμού. Η εν λόγω δε απαγόρευση της παρ. 1 του άρθρου 9 του π.δ/τος της 2-13.3.1981 ισχύει ανεξάρτητα από την οριοθέτηση με πολιτειακή πράξη του οικισμού.

Πρόεδρος: Ι. Μαντζουράνης

Εισηγητής: Ελ. Μουργιά

Βασικές σκέψεις

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση της 6385/Φ.14/1812/31.8.2015 αποφάσεως του Αναπληρωτή Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Ανάπτυξης της

Περιφερειακής Ενότητας Ευβοίας της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας, με την οποία χορηγήθηκε στον Δημήτριο Αλεξανδρή άδεια εγκαταστάσεως βιοτεχνίας κατασκευής κυψελών μελισσοκομίας για τρία έτη, κινητήριας ισχύος 91,63 KW, σε ακίνητο που βρίσκεται σε εκτός σχεδίου περιοχή πλησίον του οικισμού Μύτικα της Δημοτικής Ενότητας Ληλαντίων του Δήμου Χαλκιδέων νομού Ευβοίας.

3. Επειδή, ο αιτών, φερόμενος ως ιδιοκτήτης ακινήτων κειμένων εντός του ως άνω οικισμού (σε ένα εκ των οποίων έχει και την κατοικία του), και πλησίον του ακινήτου για το οποίο χορηγήθηκε η ως άνω άδεια, με έννομο συμφέρον και εν γένει παραδεκτώς ασκεί την κρινόμενη αίτηση.

4. Επειδή, ο Δημήτριος Αλεξανδρής, δικαιούχος της προσβαλλομένης άδειας εγκαταστάσεως, με πρόδηλο έννομο συμφέρον και εν γένει παραδεκτώς παρεμβαίνει στη δίκη με το 540/27.10.2015 δικόγραφό του.

5. Επειδή, με το άρθρο 9 παρ. 1 του από 2.3-13.3.1981 π.δ/τος (Δ' 138), απαγορεύθηκε η ανέγερση οχλουσών επαγγελματικών βιομηχανικών ή βιοτεχνικών εγκαταστάσεων εντός των ορίων των προϋφισταμένων του έτους 1923 οικισμών, καθώς και σε απόσταση τουλάχιστον 500,00 μέτρων περιμετρικώς των ορίων τους. Στη συνέχεια, με το άρθρο 7 παρ. 3 του από 24.4-3.5.1985 π.δ/τος (Δ' 181), που περιέχει ρυθμίσεις για τον καθορισμό των ορίων των οικισμών με πληθυσμό μέχρι 2.000 κατοίκους, την κατάταξή τους σε κατηγορίες και τον καθορισμό όρων και περιορισμών δομήσεως σε αυτούς, ορίσθηκε ότι εντός των ορίων των ανωτέρω οικισμών και εντός κύκλου ακτίνας 800,00 μέτρων από το κέντρο των παραλιακών, τουριστικών, περιαστικών, δυναμικών και αξιόλογων συνεκτικών οικισμών απαγορεύεται η ανέγερση ή και η επέκταση βιοτεχνικών ή βιομηχανικών εγκαταστάσεων μέσης και υψηλής οχλήσεως, ως κέντρο δε του οικισμού ορίσθηκε με το άρθρο 4 παρ. 1 του αυτού π.δ/τος, το πρωτεύον κέντρο του, το οποίο συγκεντρώνει τις κύριες κοινωνικές λειτουργίες, όπως πλατεία, εκκλησία, σχολείο, κοινοτικό κατάστημα, εμπορικές εγκαταστάσεις. Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 2, 3 παρ. 1 και 5 παρ. 1 του ιδίου π.δ/τος, η διάκριση και κατάταξη των οικισμών σε κατηγορίες, τα όριά τους και η αρτιότητα των γηπέδων τους καθορίζονται με απόφαση του οικείου Νομάρχη, κατά δε το άρθρο 9 παρ. 1 αυτού, από τη δημοσίευση της νομαρχιακής αποφάσεως περί καθορισμού των ορίων των οικισμών, κατατάξεώς τους σε κατηγορίες και προσδιορισμού της αρτιότητας των γηπέδων τους δεν εφαρμόζονται, πλην των άλλων, και οι διατάξεις του ανωτέρω από 2.3-13.3.1981 π.δ/τος. Με την 4996/1988 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας κρίθηκε ότι η ως άνω διάταξη του άρθρου 7 παρ. 3 του από 24.4-3.5.1985 π.δ/τος είναι ανίσχυρη, διότι επιφέρει, σε σύγκριση με την κανονιστική ρύθμιση του διατάγματος του έτους 1981, επιδείνωση στο οικιστικό περιβάλλον, κατά παράβαση του άρθρου 24 παρ. 2 του Συντάγματος. Ακολούθησε, το νεότερο από 25.4-16.5.1989 π.δ/γμα περί τροποποιήσεως του προγενέστερου από 24.4-3.5.1985 δ/τος (Δ' 293), με το άρθρο 1 παρ. 4 του οποίου αντικαταστάθηκε η κριθείσα ως ανίσχυρη διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 7 του διατάγματος του έτους 1985, ως εξής:

«Απαγορεύεται η ανέγερση βιομηχανικών και βιοτεχνικών εγκαταστάσεων μέσης και

υψηλής όχλησης εντός των εγκεκριμένων ορίων των οικισμών και εντός ζώνης που εκτείνεται περιμετρικά του οικισμού και σε απόσταση 500 μ. από τα όρια του οικισμού, όπως αυτά ισχύουν [...]». Και η νεώτερη αυτή κανονιστική ρύθμιση κρίθηκε ότι είναι ανίσχυρη, διότι εξαιρεί από τη θεσπιζόμενη απαγόρευση τις εγκαταστάσεις χαμηλής οχλήσεως και επιφέρει, σε σχέση με εκείνη του διατάγματος του 1981, επιδείνωση στο οικιστικό περιβάλλον κατά παράβαση της σχετικής συνταγματικής επιταγής (ΣτΕ 2133/2002). Τέλος, με το άρθρο 6 παρ. 1 περ. γ' του ν. 3325/2005 «Ίδρυση και λειτουργία βιομηχανικών βιοτεχνικών εγκαταστάσεων στο πλαίσιο της αειφόρου ανάπτυξης και άλλες διατάξεις» (Α' 68), ορίσθηκε ότι «Σε περιοχές εντός οικισμών προϋφισταμένων της 16.8.1923, σύμφωνα με το [από 2.3-13.3.1981 π.δ.] επιτρέπεται η εγκατάσταση μόνο επαγγελματικών εργαστηρίων και αποθηκών της παρ. 1γ του άρθρου 2, που διαθέτουν για τη λειτουργία τους μηχανολογικό εξοπλισμό του οποίου η κινητήρια ισχύς δεν υπερβαίνει τα είκοσι δύο (22) KW ή η θερμική τα πενήντα (50) KW [...] εφόσον οι πιο πάνω δραστηριότητες ανήκουν στη χαμηλή όχληση. Σε απόσταση 500 μέτρων από τα όρια των πιο πάνω οικισμών επιτρέπεται η εγκατάσταση δραστηριοτήτων χαμηλής όχλησης». Με το άρθρο 39 παρ. 1 περ. β' του ως άνω νόμου καταργήθηκε η παράγραφος 1 του άρθρου 9 του από 2.3-13.3.1981 π.δ/τος. Όπως κρίθηκε με την 3218/2010 απόφαση της Ολομελείας, από την αντιπαραβολή της καταργηθείσης με το άρθρο 39 παρ. 1 περ. β' του ν. 3325/2005, διατάξεως του άρθρου 9 παρ. 1 του από 2.3-13.3.1981 π.δ/τος προς τη διάταξη του άρθρου 6 παρ. 1 περ. γ' του ν. 3325/2005 προκύπτει ότι, ενώ με το ως άνω διάταγμα απαγορευόταν η ανέγερση οχλουσών εν γένει εγκαταστάσεων, ανεξάρτητα από το βαθμό οχλήσεως, δηλαδή και των εγκαταστάσεων χαμηλής οχλήσεως, μέσα στους οικισμούς τους υφισταμένους προ της 16.8.1923 και σε απόσταση 500 μέτρων περιμετρικώς των ορίων αυτών, με την ως άνω διάταξη του ν. 3325/2005 επετράπη η εγκατάσταση εντός των οικισμών αυτών επαγγελματικών εργαστηρίων χαμηλής οχλήσεως, κινητήριας ισχύος μέχρι 22 KW ή θερμικής ισχύος μέχρι 50 KW και η εγκατάσταση των λοιπών δραστηριοτήτων χαμηλής οχλήσεως σε απόσταση 500 μέτρων από τα όρια τους. Κρίθηκε δε, ενόψει τούτου, ότι η νέα ρύθμιση του άρθρου 6 παρ. 1 περ. γ' του ν. 3325/2005, συνεπαγομένη επιβάρυνση των ανωτέρω οικισμών από την άποψη της χρήσεως των ακινήτων, επιφέρει επιδείνωση του οικιστικού περιβάλλοντος, κατά παράβαση του άρθρου 24 του Συντάγματος, και είναι ανίσχυρη. Επομένως, για τους προϋφιστάμενους του 1923 οικισμούς εξακολουθεί να ισχύει η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του π.δ. της 2.3-13.3.1981, η οποία απαγορεύει την ανέγερση και την λειτουργία οχλουσών επαγγελματικών εγκαταστάσεων εντός των ορίων των οικισμών αυτών, αλλά και εκτός αυτών, σε απόσταση τουλάχιστον 500 μέτρων περιμετρικά των ορίων τους. Η ρύθμιση δε αυτή δεσμεύει όλες τις διοικητικές αρχές που είναι αρμόδιες για τη χορήγηση αδειών και εγκρίσεων σχετικά με τη λειτουργία μιας μονάδας (ΣτΕ 1411/2016, 247/2015, 1730/2012, 1528/2008, 3603/2007, 4445/2005 κ.ά.).

6. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, με την 559/Φ.14/1812/23.3.1999 πράξη του Προϊσταμένου της Διευθύνσεως Βιομηχανίας,

Ενέργειας, Τεχνολογίας και Ορυκτού Πλούτου της Νομαρχιακής Αυτοδιοικήσεως Ευβοίας απορρίφθηκε η 559/17.3.1999 αίτηση, με την οποία ο ήδη αιτών είχε ζητήσει την ανάκληση της χορηγηθείσας με την 8/Φ14/1812/7.1.1997 απόφαση του ίδιου Προϊσταμένου άδειας εγκαταστάσεως βιομηχανίας κατασκευής κυψελών σε εκτός σχεδίου περιοχή πλησίον του οικισμού Μύτικα Χαλκίδος νομού Ευβοίας, στον Ευάγγελο Αλεξανδρή, πατέρα του παρεμβαίνοντος, ισχυριζόμενος ότι η άδεια αυτή χορηγήθηκε κατά παράβαση των πολεοδομικών διατάξεων. Η προαναφερθείσα πράξη 559/Φ.14/1812/ 23.3.1999 ακυρώθηκε με την 406/2003 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με το σκεπτικό ότι η ως άνω Διεύθυνση Βιομηχανίας εσφαλμένως υπέλαβε ότι δεν είχε αρμοδιότητα να εξετάσει ζήτημα σχετιζόμενο με την εφαρμογή των πολεοδομικών διατάξεων και, επομένως, μη νομίμως απέρριψε με την αιτιολογία αυτή το αίτημα ανακλήσεως της άδειας εγκαταστάσεως. Με την απόφαση αυτή έγινε επίσης δεκτό ότι ο οικισμός Μύτικα Χαλκίδος νομού Ευβοίας, στον οποίο βρίσκεται η επίμαχη βιομηχανική μονάδα, είναι οικισμός προϋφιστάμενος του 1923, τα δε όριά του καθορίσθηκαν με την 8916/ΕΠΑ1905/24.10.1989 απόφαση του Νομάρχη Ευβοίας (Δ' 703), η οποία εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του προαναφερθέντος π.δ/τος της 24.4-3.5.1985 και τροποποιήθηκε με τις 1529/17.2.1994 (Δ' 211) και 6353/3.10.1996 (Δ' 1333) αποφάσεις του ίδιου οργάνου και ότι για τους προϋφισταμένους του 1923 οικισμούς, των οποίων τα όρια έχουν καθορισθεί βάσει των διατάξεων του π.δ. της 24.4/3.5.1985, εξακολουθεί να ισχύει η διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 9 του π.δ. της 2.3-13.3.1981, η οποία απαγορεύει την ανέγερση και λειτουργία οχλουσών επαγγελματικών εγκαταστάσεων εντός των ορίων των οικισμών αυτών, αλλά και εκτός αυτών, σε απόσταση τουλάχιστον 500 μέτρων περιμετρικώς των καθοριζομένων ορίων, η διάταξη δε αυτή δεσμεύει όχι μόνον τις πολεοδομικές αρχές, στις οποίες απαγορεύει την χορήγηση αδειών ανεγέρσεως των οικείων κτισμάτων εντός των οικιστικών αυτών περιοχών, αλλά και τις λοιπές διοικητικές αρχές, οι οποίες είναι αρμόδιες για την χορήγηση των αδειών ιδρύσεως και λειτουργίας των ανωτέρω οχλουσών εγκαταστάσεων. Με την απόφασή του αυτή, το Συμβούλιο της Επικρατείας ανέπεμψε την υπόθεση στη Διοίκηση προκειμένου να ερευνησει την υποβληθείσα από τον αιτούντα αίτηση ανακλήσεως. Μετά την έκδοση της αποφάσεως αυτής του Δικαστηρίου, ο Προϊστάμενος της Διευθύνσεως Βιομηχανίας, Ενέργειας, Τεχνολογίας και Ορυκτού Πλούτου της Ν.Α. Ευβοίας, με την 867/Φ.14/ 1812/30.6.2003 πράξη του, απέρριψε και πάλι την 559/17.3.1999 αίτηση του αιτούντος για ανάκληση της άδειας εγκαταστάσεως της επίμαχης βιομηχανίας κατασκευής κυψελών στο όνομα του πατέρα του παρεμβαίνοντος, με την αιτιολογία ότι χορηγήθηκε κατ' ορθή εφαρμογή των διατάξεων της ισχύουσας νομοθεσίας. Ειδικότερα, με την πράξη αυτή έγινε δεκτό ότι οι προϋπάρχοντες του έτους 1923 οικισμοί οριοθετούνταν κατ' εφαρμογή των διατάξεων του π.δ. 2/13.3.1981, αλλά από την έναρξη εφαρμογής του π.δ. 24.4/3.5.1985 τα υπάρχοντα όρια οικισμών προ του 1923 τροποποιήθηκαν και κατά κανόνα επεκτάθηκαν στους περισσότερους οικισμούς βάσει του διατάγματος αυτού, ότι ο οικισμός Μύτικας δεν είχε οριοθετηθεί βάσει του π.δ. 2.3-13.3.1981, αλλά για πρώτη φορά μετά την ισχύ του π.δ. 24.4-3.5.1985 και ότι «κατά την υποβολή

του αιτήματος του κου Αλεξανδρή για χορήγηση άδειας εγκατάστασης βιομηχανίας παραγωγής κυψελών στη συγκεκριμένη θέση, οι υπηρεσίες της Ν.Α. Εύβοιας ικανοποίησαν το αίτημά του, αφού έλαβαν υπόψη τη σχετική εγκύκλιο 51/1987 του Υ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε. αλλά και την 1239/1987 απόφαση του Σ.τ.Ε., επειδή αφενός δεν προϋπήρχε όριο οικισμού προϋφισταμένου του 1923 για την περιοχή ώστε η θέση της προς εγκατάσταση μονάδας να βρίσκεται σε απόσταση μικρότερη ή ίση των 500 m, αφετέρου η εγκύκλιος 51/1987 όριζε ότι οι διατάξεις της απόφασης 1239/1987 του Σ.τ.Ε. δεν έχουν ισχύ σε περιπτώσεις οικισμών προϋπαρχόντων του 1923 και οριοθετημένων με τις διατάξεις του Π.Δ. 24-4/3-5-1985». Κατά της πράξεως αυτής ο αιτών άσκησε νέα αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία έγινε δεκτή με την 3956/2008 απόφαση του Δικαστηρίου λόγω παραβάσεως του δεδικασμένου που απορρέει από το κριθέν με την ακυρωτική 406/2003 απόφαση. Το Δικαστήριο έκρινε ότι κατά την επανεξέταση του αιτήματος ανακλήσεως, η κρίση του Δικαστηρίου, ότι για τους προϋφισταμένους του 1923 οικισμούς, των οποίων τα όρια έχουν καθορισθεί βάσει των διατάξεων του π.δ. της 24.4-3.5.1985, εξακολουθεί να ισχύει η διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 9 του π.δ. της 2.3-13.3.1981, η οποία απαγορεύει την ανέγερση και την λειτουργία οχλουσών επαγγελματικών εγκαταστάσεων εντός των ορίων των οικισμών αυτών, αλλά και εκτός αυτών σε απόσταση τουλάχιστον 500 μέτρων περιμετρικώς των καθοριζόμενων ορίων, ήταν δεσμευτική για την Διοίκηση, στην οποία αναπέμφθηκε η υπόθεση μετά την παραπάνω ακυρωτική απόφαση. Στη συνέχεια, με την 4332/Φ.14/ 1812/4.6.2014 απόφαση του Αναπληρωτή Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Ανάπτυξης της Περιφερειακής Ενότητας (Π.Ε.) Ευβοίας της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας χορηγήθηκε στον παρεμβαίνοντα άδεια εγκαταστάσεως βιοτεχνίας κατασκευής κυψελών στην ως άνω θέση, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των από 21.1.2014 πράξεων [αρ. δηλώσεων 2259240/10.1.2014 και 2259426/10.1.2014] της Γενικής Γραμματείας και Αστικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, με τις οποίες βεβαιώθηκε η περαίωση της διαδικασίας οριστικής υπαγωγής στις διατάξεις του ν. 4178/2013 για την πολεοδομική ρύθμιση αυθαίρετου βιομηχανικού κτιρίου κατασκευής κυψελών μελισσοκομίας που βρίσκεται εκτός του οικισμού Μύτικα, φερομένης ιδιοκτησίας Ευάγγελου Αλεξανδρή. Ακολούθως, με την 2652/Φ.14/1812/4.5.2015 απόφαση του Αντιπεριφερειάρχη Π.Ε. Ευβοίας ανεστάλη προσωρινώς η προαναφερθείσα 4332/Φ.14/1812/4.6.2014 άδεια εγκαταστάσεως και διετάχθη η προσωρινή διακοπή λειτουργίας της εν λόγω δραστηριότητας. Κατόπιν της 3230/21.4.2015 αιτήσεως του παρεμβαίνοντος για τροποποίηση της από 2.6.2014 συνοδευτικής εισηγητικής εκθέσεως της ανωτέρω 4332/Φ.14/1812/4.6.2014 άδειας και σχετικής αλληλογραφίας με την Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας και την Νομική Υπηρεσία της Π.Ε. Ευβοίας για παροχή κατευθύνσεων, ο Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Εύβοιας με την 6207/Φ.14/1812/25.8.2015 απόφασή του ανακάλεσε την 4332/Φ.14/1812/4.6.2014 άδεια εγκαταστάσεως. Μετά την από 26.8.2015 νέα αίτηση του παρεμβαίνοντος, εκδόθηκε η προσβαλλόμενη 6385/Φ.14/1812/31.8.2015 απόφαση περί χορηγήσεως στον παρεμβαίνοντα άδειας εγκαταστάσεως βιοτεχνίας κατασκευής

κυψελών μελισσοκομίας στο ίδιο ως άνω ακίνητο για τρία έτη. Η ως άνω πράξη εκδόθηκε κατόπιν της 28.8.2015 εισηγητικής εκθέσεως του Προϊσταμένου του Τμήματος χορηγήσεως αδειών Ανάπτυξης, Ενέργειας και Φυσικών Πόρων της Διεύθυνσης Ανάπτυξης της Π.Ε. Ευβοίας της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας, στην οποία αναφέρονται τα εξής: «Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα στοιχεία του φακέλου που αφορούν τις αιτήσεις του κ. Δημήτριου Αλεξανδρή για την έκδοση νέας άδειας εγκατάστασης στην βιοτεχνία κατασκευής κυψελών μελισσοκομίας ιδιοκτησίας του, τα νέα επικαιροποιημένα στοιχεία που υποβλήθηκαν, καθώς επίσης και όλα τα στοιχεία του φακέλου που αφορούν προηγούμενες αδειοδοτήσεις για την ίδια δραστηριότητα στο ίδιο σημείο τόσο του ιδίου αλλά και με διαφορετική επωνυμία (Ευάγγελος Αλεξανδρής), το αίτημα του κ. Δημήτριου Αλεξανδρή για έκδοση νέας άδειας εγκατάστασης της δραστηριότητάς του, επανεξετάζεται. Από τον έλεγχο των νέων επικαιροποιημένων στοιχείων που υποβλήθηκαν συνημμένα με την από 21-04-2015 αίτηση του κ. Δημήτριου Αλεξανδρή με αριθ. πρωτ. 3220 τα οποία κρίνονται πραγματικά, ιδίως δε τα με αριθ. πρωτ. 204/20-01-2015 και 486/17-02-2015 έγγραφα της Διεύθυνσης Υπηρεσίας Δόμησης Δήμου Χαλκιδέων, προκύπτει ότι εν σχέσει με την οικοδομή, ιδιοκτησίας κ. Ευάγγελου Αλεξανδρή, για την οποία είχε χορηγηθεί η ανακληθείσα με την [...] σχετική απόφαση η με αριθ. πρωτ. 4332/Φ.14/1812/04-06-2014 άδεια εγκατάστασης βιοτεχνίας κυψελών μελισσοκομίας ιδιοκτησίας κ. Δημήτριου Αλεξανδρή, έχουν κριθεί εφαρμοστέες, οι υπ' αριθ. 124/82, 1/1998 και 35/1998 εγκύκλιοι που αφορούν τον προσδιορισμό της θέσης της οικοδομής εν σχέσει με το πραγματικό όριο του οικισμού Μύτικα Δ.Ε. Ληλαντίων Δήμου Χαλκιδέων». Εξάλλου, στο προαναφερθέν 204/20.1.2015 έγγραφο του Διευθυντή της Υπηρεσίας Δόμησης Δήμου Χαλκιδέων, το οποίο απευθύνεται στον παρεμβαίνοντα και του οποίου γίνεται επίκληση στην ως άνω εισηγητική έκθεση, αναφέρονται τα εξής: «[...] σας διευκρινίζουμε ότι το από 24-11-05 Πόρισμα της αρμόδιας επιτροπής αποτελούμενης από τους [...] εξακολουθεί να βρίσκεται σε ισχύ», στο δε 486/17.2.2015 έγγραφο της ίδιας ως άνω υπηρεσίας προς τον παρεμβαίνοντα, του οποίου επίσης γίνεται επίκληση στην ως άνω εισηγητική έκθεση, αναφέρονται τα εξής: «[...] σας ενημερώνουμε ότι από την Υπηρεσία μας έχει χορηγηθεί η (β) σχετική [7154/27.12.2013 έγγραφο της εν λόγω υπηρεσίας] χρήση για βιοτεχνία κατασκευής κυψελών μελισσοκομίας και ισχύουν όσα αναφέρονται σε αυτήν. Προκειμένου να διαπιστωθεί εάν η ιδιοκτησία σας βρίσκεται εντός ή εκτός ορίων οικισμού προϋφισταμένου του 1923 συστάθηκε διμελής επιτροπή [...] η οποία συνέταξε το από 24/01/2005 πόρισμα». Στο αναφερόμενο δε στα ως άνω έγγραφα από 24.11.2005 πόρισμα της διμελούς επιτροπής που ορίσθηκε για την εξέταση της θέσεως της εν λόγω βιοτεχνίας σε σχέση με τον οικισμό και κατόπιν διενέργειας αυτοψίας τον Οκτώβριο του έτους 2005 εκτίθεται ότι «[...] Διαπίστωση εάν η υπόψη ιδιοκτησία βρίσκεται εντός ή εκτός ορίων οικισμού προϋφιστάμενου του 1923 [...] πριν την οριοθέτηση αυτού με την (α) σχετ. [8916/1989 νομαρχιακή απόφαση], δεν είναι εφικτή επειδή ο οικισμός Μύτικας εκτείνεται σε μεγάλη έκταση με πολλά διάσπαρτα συγκροτήματα κτιρίων και δεν μπορεί να καθορισθεί ενιαίο κέντρο

οικισμού». Τέλος, με την 6438/31.8.2015 υπεύθυνη δήλωσή του ο παρεμβαίνων ανήγγειλε στην ως άνω υπηρεσία την έναρξη λειτουργίας της δραστηριότητάς του.

7. Επειδή, προβάλλεται, ότι η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε κατά παράβαση του δεδικασμένου που απέρρευσε από τις ως άνω 406/2003 και 3956/2008 ακυρωτικές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, εφόσον επετράπη με αυτήν η εκ νέου λειτουργία της επίμαχης βιοτεχνίας παρά το γεγονός ότι με τις ακυρωτικές αποφάσεις είχε κριθεί ότι δεν επιτρέπεται η λειτουργία της στην επίμαχη θέση. Ο λόγος αυτός ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, προεχόντως διότι ότι η ήδη προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε δυνάμει άλλου, νεώτερου, νομοθετικού καθεστώτος, τις διατάξεις του ν. 3325/200, και, συνεπώς, δεν παραβιάζεται το δεδικασμένο από τις ακυρωτικές αποφάσεις αφού δεν ανατρέπονται τα κριθέντα με αυτές (πρβλ. ΣτΕ 1236/ β2007 σκ. 10, 2191/2006 7μ. σκ. 8, 931/1995 σκ. 5 κ.ά.).

8. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, ο οικισμός Μύτικας Χαλκίδος προϋφίστατο του 1923, εφόσον, σύμφωνα με σχετικό έγγραφο της Γενικής Στατιστικής Υπηρεσίας της Ελλάδος, εμφανίζεται ήδη κατά την απογραφή του πληθυσμού της Ελλάδος στις 19.12.1920 με 1472 κατοίκους και δεν αμφισβητείται. Τα όρια του οικισμού αυτού έχουν καθορισθεί, κατά τα εκτεθέντα στην σκέψη 6, με την 8916/ΕΠΑ1905/24.10.1989 απόφαση του Νομάρχη Ευβοίας, με την οποία ο οικισμός χαρακτηρίστηκε ως αδιάφορος, στάσιμος, διάσπαρτος και μεγάλος. Η επίμαχη μονάδα αποτελεί βιοτεχνία κατασκευής κυψελών μελισσοκομίας, με συνολική ισχύ μηχανολογικού εξοπλισμού 91,63 KW, η οποία κατατάσσεται στις δραστηριότητες χαμηλής οχλήσεως, σύμφωνα με την ισχύουσα κατά τον κρίσιμο χρόνο κ.υ.α. 13727/724/24.7.2003 [περ. 67 του σχετικού πίνακα] (Β' 1087), σε συνδυασμό με την υ.α. 1958/13.1.2012 (Β' 21) [βλ. και την από 28.8.2015 σχετική εισηγητική έκθεση της Δ/σης Ανάπτυξης της Π.Ε. Ευβοίας]. Περαιτέρω, όπως προκύπτει από την από 15.1.2014 υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 του ν. 1599/1986 του πολιτικού μηχανικού του παρεμβαίνοντος προς το Τμήμα Αδειών της Διεύθυνσης Ανάπτυξης Π.Ε. Ευβοίας και την από μηνός Ιουλίου 2013 μελέτη εγκαταστάσεως-τεχνική έκθεση της επίμαχης δραστηριότητας προς την ίδια Διεύθυνση -στοιχεία τα οποία υποβλήθηκαν από τον παρεμβαίνοντα για την χορήγηση της επίδικης άδειας της εν λόγω δραστηριότητας και ελήφθησαν υπόψη κατά την έκδοση της προσβαλλομένης πράξεως (βλ. το στοιχ. 25 του προοιμίου αυτής), το βιοτεχνικό κτίριο στο οποίο λειτουργεί η επίδικη μονάδα βρίσκεται εντός της περιμετρικής ζώνης των 500 μέτρων από τα όρια του προαναφερθέντος οικισμού Μύτικα Χαλκίδος. Με τα δεδομένα, όμως, αυτά, εφόσον δηλαδή η επίδικη μονάδα, καίτοι περιλαμβάνεται στις δραστηριότητες χαμηλής οχλήσεως, ενόψει των κριθέντων με την απόφαση 3218/2010 της Ολομέλειας του Δικαστηρίου, εμπίπτει στην απαγόρευση της παρ. 1 του άρθρου 9 του π.δ/τος της 2.3-13.3.1981, η διάταξη δε του άρθρου 39 παρ. 1 περ. β' του ν. 3325/2005, με την οποία καταργήθηκε η ως άνω παράγραφος 1 του άρθρου 9 του π.δ/τος της 2-13.3.1981, είναι, κατά τα ήδη εκτεθέντα στη σκέψη 5, ανίσχυρη και σύμφωνα με όσα ο ίδιος ο παρεμβαίνων συνομολογεί με τα προσκομισθέντα στην Διοίκηση στοιχεία [υπεύθυνη δήλωση μηχανικού και μελέτη εγκαταστάσεως-τεχνική

έκθεση] σε σχέση με την απόσταση της επίδικης μονάδας από τον οικισμό, η προσβαλλόμενη πράξη δεν αιτιολογείται νομίμως ως προς το ζήτημα αυτό της αποστάσεως της εγκαταστάσεως σε σχέση με τον οικισμό, διότι η Διοίκηση δεν εξέτασε, όπως όφειλε, αν η εν λόγω μονάδα βρίσκεται σε απόσταση μικρότερη των 500 μέτρων από τα όρια του οικισμού, δοθέντος, μάλιστα, ότι η άσκηση της δραστηριότητας αυτής σε απόσταση 500 μέτρων περιμετρικώς των ορίων του οικισμού δεν προκύπτει ότι προβλέπεται, από κάποιο εργαλείο χωροταξικού σχεδιασμού (ΣτΕ 247/2015 σκ. 7). Η εν λόγω δε απαγόρευση της παρ. 1 του άρθρου 9 του π.δ/τος της 2-13.3.1981 ισχύει ανεξάρτητα από την οριοθέτηση με πολιτειακή πράξη του οικισμού (πρβλ. ΣτΕ 1528/ 2008 σκ. 12, 3603/2007 σκ. 11). Για τον λόγο αυτό, που προβάλλεται βασίμως πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη.

9. Επειδή, εν όψει των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη, να απορριφθεί δε η ασκηθείσα παρέμβαση.